

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1904/2023
07.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Јањић, адвокат из ..., против туженог „Ниш-експрес“ ад. Ниш, чији је пуномоћник Весна Лојпур Стојменовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4126/2022 од 20.01.2023. године у седници одржаној 07.06.2023. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4126/2022 од 20.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4126/2022 од 20.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4126/2022 од 20.01.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 2849/21 од 18.01.2022. године, којом је одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу накнади штету насталу незаконитим отказом уговора о раду, и то у виду увећане зараде за ноћни рад, рад у дане државних празника, увећаног радног учинка, квалитета рада, процента од прихода послодавца и доприноса његовом успеху, и на име доприноса за обавезно социјално осигурање, за периоде наведене у изреци, у новчаним износима и са законском затезном каматом на начин наведен у изреци, а тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 179.550,00 динара (трошкови поступка настале током ове парнице и за део којим је тужиочев захтев усвојен).

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23).

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Према наведеној одредби закона ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена, одбијен је тужбени захтев за накнаду материјалне штете настале услед незаконитог отказа уговора о раду, у чињеничној и правној ситуацији да је правоснажном пресудом од 08.07.2015. године, која је постала извршна 15.09.2015. године, тужени обавезан да по наведеном основу, тужиоцу надокнади штету у висини основне плате са припадајућим доприносима, а да у овом спору преиначеном тужбом од 10.12.2020. године, тужилац потражује и увећану зараду, уз оцену судова да је наступила застарелост новчаних потраживања из радног односа, јер је рачунајући од дана сазнања за облик и обим штете (15.09.2015. године), на дан подношења тужбе, протекло рок застарелости потраживања из члана 196. Закона о раду, у вези са чланом 376. ст. 1 и 2. ЗОО.

Имајући у виду садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву, те садржину ревизијских навода, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правих питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни уједначавања судске праксе или новог тумачња права. Одлуке о основаности тужбеног захтева у предметима са оваквом врстом тражене правне заштите зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету. Такође, не постоји потреба за новим ни уједначеним тумачењем права по питању застарелости новчаних потраживања из радног односа, нити тужилац о томе пружа одговарајућу правну аргументацију.

Због тога је, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о спору из члана 441. ЗПП, о заснивању, постојању или престанку радног односа, у коме је ревизија увек дозвољена, већ о новчаном потраживању из радног односа, те да вредност предмета спора побијаног дела од 1.790.719,00 динара не прелази меродавни цензус за дозвољеност ревизије у имовинскоправним споровима, Врховни суд је применом члана 403. став 3. и члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић